

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حمید محوی

۳۰ جون ۲۰۱۶

دربارهٔ اعتصاب غذای جعفر عظیم زاده اعتصاب غذا در قطب مخالف مبارزهٔ طبقاتی اعتصاب غذا را متوقف کنید!

دیروز مدافعان حقوق کارگر از شصتمین روز اعتصاب غذای جعفر عظیم زاده خبر داد (۱). اعتصاب غذا به مثابه شیوهٔ مبارزهٔ طبقاتی را باید مردود بدانیم، خاصه وقتی که فکر و هوش فرد مبارز را در مرحله ای از اعتصاب غذا حتی اگر تر باشد از کار می اندازد و علاوه بر این سلامت جسمانی او را نیز برای دراز مدت و شاید به شکل جبران ناپذیری برای همیشه به خطر می اندازد. دست کم چند مورد هست که فکر و هوش انسان را تخریب می کند: دین، نظام سرمایه داری/جامعهٔ طبقاتی (یعنی تروریسم که جامعهٔ طبقاتی یکی از اشکال آن می باشد)، سینمای هالیوود و اعتصاب غذا... در نتیجه اعتصاب غذا باید متوقف شود ولی مبارزه ادامه خواهد یافت. در مبارزهٔ طبقاتی تمدن ساز و در چشم انداز ایجاد جامعه ای پیشرفته تر و عادلانه تر، آزاد تر ما به فکر و هوش و خلاقیت و کار تک تک افراد جامعه و تلافی

کلّیت آن بر اساس معرفت‌شناسی معاصر نیازمندیم. خصوصاً در ایران که علاوه بر مقابله علیه دشمن نوع بشر یعنی نظام سرمایه‌داری و ایدئولوژی طبقاتی طبقه حاکم سرمایه‌دار مجبور هستیم علیه دین و خاصه علیه ایدئولوژی دین اسلام مبارزه کنیم، و کل این مبارزات به نام خرد، علم و شناخت در مقابله با شبه علم و خرافات، در نتیجه هدف وسیله را توجیه نمی‌کند، و ما نمی‌توانیم از روشهایی استفاده کنیم که فکر و هوش و حواس فرد مبارز را از کار می‌اندازد. پیش از این نیز من بارها در فرصتهای مختلف به این موضوع اشاره کرده‌ام ولی متأسفانه چنانکه در مورد اعتصاب غذای کارگر ایرانی جعفر عظیم‌زاده می‌بینیم، به قول معروف هیچ‌کس گوشش به این حرفها بدهکار نیست. در هر صورت من وظیفه شهروندی خود می‌دانم که در چهار چوب جنگهای طبقاتی در ایران در باره انحرافات احتمالی هشدار بدهم. و تکرار و تأکید می‌کنم که ما نمی‌توانیم چنین روشی را برای مبارزه طبقاتی به کار ببریم.

در جنگ علیه دستگاه دین اسلام و نظام سرمایه‌داری و اپوزیسیون‌های پنتاگونی و افشای مدافعان حقوق بشر باید با کار بست ستراتیژی شهادت مخالفت کنیم. اساساً همین ستراتیژی شهادت بوده و هست که موجب عقب ماندگی کشور ما شده، و امنیت ملی ما را به خطر انداخته و در عین حال در اثر نبود امکانات حفاظتی و فرهنگ پیشگام مهمترین مسؤول مرگ و میر کارگران بوده است.

به سخن دیگر ستراتیژی شهادت در ارتش بربر و بدوی ایران یک امر محدود به دفاع نظامی نیست، بلکه در تمام عرصه‌های فعالیت اجتماعی تأثیر می‌گذارد (تأثیر مخرب). ضرورت اجتناب ناپذیر در مبارزه علیه دین نیز به همین اصلیت ستراتیژی شهادت باز می‌گردد، که تکیه‌گاه اصلی ادیان یکتا پرست و خاصه دین اسلام است. فقدان شعور در الله اسلامی این است که درک نمی‌کند که کشته شدن در راه او یعنی تحمیق توده‌ها و مرگ مضاعف و قتل خرد و خلاقیت، توقف اندیشه... الله درک نمی‌کند که وقتی به گناهکاران بیشتر پول می‌دهد که بیشتر گناه کنند تا در آن دنیا بیشتر آنان را شکنجه کند (سوره بقره)، با چنین کاری نه تنها شکاف اجتماعی تولید می‌کند بلکه زندگی کارگران ایرانی را تا جایی مختل می‌سازد که دست به خودکشی می‌زنند نتیجه شهادت همین است که می‌بینیم: جامعه‌ای عقب مانده، که در آن نیروهای مولد را برای طبیعی‌ترین فراخواسته‌هایشان شلاق می‌زنند و به شکل نظام یافته به قتل می‌رسانند. کوتاه سخن: ما نمی‌توانیم مبارزه طبقاتی را روی توقف اندیشه بنا کنیم. اعتصاب غذای جعفر عظیم‌زاده باید متوقف شود.

پاریس، ۲۸ جون ۲۰۱۶

(۱) «شصت روز اعتصاب غذا» <http://www.kanoonm.com/2397>

گاهنامه هنر و مبارزه/جغرافیای سیاسی

<http://gahnamehvm.blogfa.com/post/867>

حمید محوی